

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 66 Fž-333/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza ASTRA d.o.o. u stečaju, OIB 88301264204, Zagreb, Tina Ujevića 13, kojeg zastupa punomoćnica Davorka Huljev, odvjetnica u Zagrebu, uz sudjelovanje umješaka na strani tužitelja ZAGREBAČKA TVORNICA OBUĆE d.o.o. OIB 63926181004, Zagreb, Žitnjak, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Mladinić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić i Hrvoje Mladinić u Bjelovaru, protiv tuženika CENTAR KAPTOL d.o.o. OIB 07055292120, Zagreb, Nova Ves 11, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Nikolić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate iznosa od 42.082.905,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj i umješakevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-64/2021-13 od 25. studenog 2021., 2. veljače 2022.

presudio je

I. Odbija se žalba umješaka na strani tužitelja Zagrebačke tvornice obuće d.o.o., kao neosnovana i potvrđuje se presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-64/2021-13 od 25. studenog 2021. u točki I. njene izreke.

II. Odbijaju se kao neosnovane žalbe tužitelja i umješaka na strani tužitelja Zagrebačke tvornice obuće d.o.o., i potvrđuje se presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-64/2021-13 od 25. studenog 2021. u dijelu točke II. izreke u kojoj je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 126.690,00 kn, u roku od 15 dana.

III. Uvažava se žalba umješaka na strani tužitelja Zagrebačke tvornice obuće d.o.o. i preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-64/2021-13 od 25. studenog 2021. u dijelu točke II. izreke u kojoj je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 605.371,00 kn i rješava:

Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 605.371,00 kn (šestopettisućatristosedamdesetjednu kunu), kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobjanom presudom na temelju odricanja u točki I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 42.082.905,00 kn, zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dospelja svakog pojedinačnog iznosa do isplate. U točki II. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 732.061,00 kn, u roku od 15 dana, dok je zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 260.539,00 kn, odbijen kao neosnovan (točka III. izreke).

2. Svoju odluku sud je donio na temelju odredbe čl. 331.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), a odluku o troškovima postupka na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a.

3. Umještač na strani tužitelja Zagrebačka tvornica obuće d.o.o. (čije sudjelovanje na strani tužitelja je prihvaćeno rješenjem suda od 28. siječnja 2015., str. 778. - 779. spisa) po svom zastupniku po zakonu Mirku Orniću je 7. prosinca 2021. podnio žalbu protiv presude. U bitnome navodi da skupština vjerovnika koja je održana prije 12 godina nije važeća jer su uzeti u obzir glasovi vjerovnika čija su potraživanja osporena. Smatra kako postoji sumnja da stečajna upraviteljica pogoduje jednom vjerovniku Zagrebačkoj banci d.d. kada povlači tužbu i prihvaća troškove izgubljenog spora na štetu ostalih vjerovnika što ima zakonske posljedice po Stečajnom i Kaznenom zakonu. Smatra da je sud odlučne činjenice pogrešno utvrdio i na temelju tih činjenica pogrešno primijenio materijalno pravo. Punomoćnik umještača na strani tužitelja je istog dana (7. prosinca 2021.) protiv točke II. izreke presude (odluka o trošku) podnio žalbu zbog pogrešne primijene materijalnog prava. U žalbi navodi da je sud pogrešno dosudio tuženiku naknadu za sastav podnesaka od 16. studenog 2007., 9. srpnja 2008., 11. srpnja 2008., 3. studenog 2008. i 8. prosinca 2008. po Tbr. 8.1, uvećano za PDV. Isto tako navodi da tuženiku za trošak pristupa na ročišta 3. lipnja 2008. i 20. listopada 2008. ne pripada naknada u punom iznosu jer se raspravljalo samo o procesnim stvarima. Predlaže da se pobjana presuda preinači, podredno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

4. Žalbe zastupnika po zakonu umještača i njegovog punomoćnika smatraju se kao jedna jedinstvena žalba.

5. Protiv odluke o trošku postupka sadržane u točki II. izreke tužitelj je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga. Predlaže da se pobjano rješenje preinači, podredno ukine i predmet vrati na ponovni postupak. U žalbi u bitnom navodi da je odluka prvostupanjskog suda nezakonita u cijelosti, te je zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Smatra da je u skladu s odredbom čl. 95. st. 3. „starog“ Stečajnog zakona, tuženik, koji je uspio u ovoj parnici, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka, jer se je stečajni upravitelj žalitelja odrekao tužbenog zahtjeva u ovoj parnici, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. Tuženik je troškove postupka nastale do prekida postupka trebao prijaviti u stečajni

postupak koji se vodi nad žaliteljem, a što tuženik nije učinio, pa tuženiku nedostaje procesna legitimacija za vođenjem postupka u odnosu na troškove postupka, stoga je prvostupanjski sud zahtjev tuženika za naknadom troškova postupka trebao odbaciti kao nedopušten. U situaciji da je tuženik prijavio troškove postupka u stečajni postupak, tuženik je u odnosu na te troškove od suda mogao zahtijevati samo utvrđenje da je potraživanje troškova postupka osnovano, a ne, kao je to učinio prvostupanjski sud pobijanim rješenjem, dosuditi tuženiku troškove postupka kondemnatornom odlukom.

6. Tuženik je odgovorio na tužiteljevu žalbu vezano za dosuđeni trošak postupka i osporio žalbene navode jer se na konkretni slučaj ne bi mogla primijeniti odredba čl. 95. „starog“ Stečajnog zakona, s obzirom na to da se stečajni upravitelj nije odmah nakon nastavljanja prekinute parnice uslijed otvaranja stečajnog postupka odrekao tužbenog zahtjeva. Tvrdi kako su svi troškovi postupka koji su mu dosuđeni u točki II. izreke nastali nakon prekida ovog parničnog postupka uslijed nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom, društvom ASTRA d.o.o., Zagreb, Nova Ves 11, OIB 56540909136, pravnim prednikom tužitelja, Stečajne mase iza ASTRA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Tina Ujevića 13, OIB 88301264204, a što je razvidno iz sadržaja spisa kao i iz podneska od 12. listopada 2021. kojim je postavio zahtjev za naknadu troškova.

7. Tužiteljeva žalba je djelomično osnovana, ali ne iz razloga navedenih u žalbi.

8. Žalba umješaka je djelomično osnovana.

9. Ispitujući pobijanu presudu na temelju čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a) utvrđeno je da je odluka pravilna i zakonita osim u dijelu točke II. izreke gdje je sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

10. U postupanju prvostupanjskog suda nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju upire žalitelji. Prvostupanjska presuda sadrži valjane i jasne razloge, a razlozi iz obrazloženja pobijane presude u suglasnosti su s ispravama u spisu i rezultatima provedenog postupka.

11. Iz isprava u spisu proizlazi da se tužitelj podneskom od 4. listopada 2021. (str. 855. spisa) prije zaključenja glavne rasprave odrekao tužbenog zahtjeva protiv tuženog radi isplate iznosa od 42.082.905,00 kn.

12. Odredbom čl. 331.a st. 1. ZPP-a propisano je da ako se tužitelj do zaključenja glavne rasprave odrekne tužbenog zahtjeva, sud će bez daljnjeg raspravljanja donijeti presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev (presuda na temelju odricanja).

13. S obzirom na to da za odricanje od tužbenog zahtjeva nije potreban pristanak tuženika (čl. 331.a st. 2. ZPP-a) sud je nakon što se tužitelj odrekao tužbenog zahtjeva donio presudu kojom je odbio tužbeni zahtjev tužitelja (čl. 331.a ZPP-a).

14. Žalbeni navodi umješšača da skupština vjerovnika koja je održana prije 12 godina u stečajnom postupku koji se vodio nad tužiteljem nije važeća jer su uzeti u obzir glasovi vjerovnika čija su potraživanja osporena i da postoji sumnja da stečajna upraviteljica pogoduje jednom vjerovniku Zagrebačkoj banci d.d., te da povlači tužbu i prihvaća troškove izgubljenog spora na štetu ostalih vjerovnika nisu od utjecaja na zakonitost presude u pobijanoj točki I. njene izreke.

15. Naime, žalitelj-umješšač je kao vjerovnik u stečajnom postupku nad tužiteljem ukoliko je smatrao da je odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom vjerovnika mogao na temelju odredbe čl. 38.f. SZ-a/96 tražiti ukidanje te odluke, što nije učinio.

16. Odredbom čl. 159. st. 1. SZ-a/96 propisano je da je stečajni upravitelj dužan pribaviti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daje skupština vjerovnika. U st. 2. t. 3. propisano je da je suglasnost iz čl. 1. potrebno osobito ako se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora. S obzirom na to da je skupština donijela odluku da se ova parnica neće nastaviti stečajna upraviteljica je bila dužna postupiti po odluci skupštine, što je učinila podneskom od 4. listopada 2021. Je li ili nije stečajna upraviteljica pogodovala jednom vjerovniku Zagrebačkoj banci d.d. u stečajnom postupku nije predmet ispitivanja u ovom postupku. Stoga su neosnovani žalbeni navodi umješšača u odnosu na točku I. izreke pobijane presude.

17. U odnosu na troškove postupka u pravu je tužitelj kao žalitelj kada navodi da iz odredbe čl. 95. st. 3. SZ/96, a sada odredbe čl. 165. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) jasno proizlazi da svi parnični troškovi nastali do otvaranja stečajnoga postupka predstavljaju potraživanja koja se moraju prijaviti u stečajnom postupku i u odnosu na koje je osoba koja ima pravo potraživati te troškove stečajni vjerovnik. Nasuprot tome, u odnosu na troškove postupka koji su u parnici nastali nakon nastavljanja postupka osoba koja ima pravo na te troškove je ili stečajni vjerovnik (ako je tužitelj odmah nakon nastavljanja parnice priznao tužbeni zahtjev ili se odrekao tužbenog zahtjeva) ili vjerovnik stečajne mase (ako tužitelj odmah nakon nastavljanja postupka nije priznao tužbeni zahtjev niti se odrekao tužbenog zahtjeva, pa je postupak vođen određeno vremensko razdoblje u kojem su poduzimane određene parnične radnje i završen uspjehom te stranke u sporu).

18. Citirana zakonska odredba ne može se primijeniti na tuženika u ovom postupku. Nesporo je kako je ovaj postupak započeo prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem i da tuženik parnične troškove iz ovog postupka koji su nastali do otvaranja stečajnog postupka (St-73/2005 od 23. listopada 2006.), sukladno navedenoj odredbi nije prijavio u stečajnom postupku. Međutim, on to nije

ni trebao učiniti jer se radi o specifičnoj situaciji gdje u slučaju osporavanja u stečajnom postupku ne bi mogao voditi posebnu parnicu samo za troškove postupka, s obzirom na to da je on tuženik u ovoj parnici (odluka ovog suda poslovni broj PŽ-5367/2020-3 od 24. rujna 2021). Pri tome se skreće pozornost žalitelju da je sud dosudio tuženiku troškove nastale nakon otvaranja stečajnog postupka točnije od 16. studenog 2007., što je i sam tuženik zatražio (troškovnik tuženika od 12. listopada 2021., str. 861.-862. spisa), a iz isprava u spisu proizlazi da je tužitelj taj koji je nastavio započetu parnicu protiv tuženika.

19. Dakle, nakon što je rješenjem suda od 29. siječnja 2020. utvrđen prekid postupka na temelju odredbe čl. 212. st. 4. ZPP-a jer je tužitelj brisan iz sudskog registra, po prijedlogu stečajne upraviteljice od 4. travnja 2019., sud je rješenjem od 29. siječnja 2020., nastavio postupak u odnosu na Stečajnu masu iza Astra d.o.o. u stečaju. Tužitelj se nije odmah nakon nastavljanja postupka odrekao tužbenog zahtjeva, pa je postupak vođen određeno vremensko razdoblje u kojem su poduzimane određene parnične radnje i završen uspjehom tuženika u sporu. Stoga je ocjena ovog suda da tuženik koji je uspio u sporu ima pravo na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a na naknadu parničnih troškova kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud, pa su u vezi s tim neosnovani žalbeni navodi tužitelja.

20. Tuženiku pripada pravo na trošak na temelju odredbe čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 59/07; dalje: OT). U odnosu na visinu dosuđenih troškova sud je djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo, pa su u vezi s tim osnovani žalbeni navodi umješača na strani tužitelja.

21. Prvostupanjski sud je dosudio tuženiku sljedeći trošak:

- za sastav podneska od 16. studenog 2007. iznos od 25.000,00 kn (Tbr. 8. 3.),
- za sastav podneska od 29. travnja 2008. iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 8. 1.),
- za sastav podneska od 9. srpnja 2008. iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 8. 1.),
- za sastav podneska od 11. srpnja 2008. iznos od 25.000,00 kn (Tbr. 8. 3.),
- za sastav podneska od 3. studenog 2008. iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 8. 1.),
- za sastav podneska od 8. prosinca 2008. iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 8. 1.),
- troškovi zastupanja na ročištu 3. lipnja 2008. iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 9. 1.),
- troškovi zastupanja na ročištu 20. listopada 2008. iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 9. 1.),
- trošak PDV-a 22% u iznosu od 132.011,00 kn, sveukupno iznos od 732.061,00 kn.

22. Od dosuđenih troškova tuženiku pripada pravo na trošak za sastav podneska od 16. studenog 2007., 29. travnja 2008., 9. srpnja 2008., 11. srpnja 2008., 3. studenog 2008. i 8. prosinca 2008. iznos od po 500,00 kn svaki u skladu s Tbr. 8. t. 3. u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife, ukupno 3.000,00 kn, jer su previsoko zatraženi s obzirom na to da se radi o podnescima za koje nije propisana puna nagrada prema Tarifi. Isto tako tuženiku za pristup na ročišta 3. lipnja 2008. i 20. listopada 2008. pripada naknada po Tbr. 9. t. 2. u vezi s Tbr. 7. t. 1. u iznosu od po 50.000,00 kn

svako jer se radilo o ročištima na kojima se nije raspravljalo o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi. Tuženiku pripada i pravo na trošak PDV-a 23% u iznosu od 23.690,00 kn sveukupno 126.690,00 kn. Stoga je valjalo potvrditi odluku suda u dijelu u kojem je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 126.690,00 kn, a u dijelu preinačiti i odbiti tuženikov zahtjev za trošak u iznosu od 605.371,00 kn.

23. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a pobijanu presudu djelomično potvrditi i djelomično preinačiti na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a.

Zagreb, 2. veljače 2022.

Dokument je elektronički potpisan:
DRAŽENKA DELADIO

Vrijeme potpisivanja:
21-02-2022
09:34:31

DN
C=HR
O=POSLOVNI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.54.07401310401200373384503356000100
LN=DRAŽENKA
SN=DELADIO
CN=DRAŽENKA DELADIO

Predsjednica vijeća
Draženka Deladio

Broj zapisa: eb305-7d37e

Kontrolni broj: 0cb89-3f4a2-6aeb7

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DRAŽENKA DELADIO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.**